

a televíziós lemez

Antonio Rubbiani, egy fiatal olasz feltaláló, elkészítette a »televíziós lemezt«, amelynek segítségével a televíziós készülék tulajdonosa a képernyőn bármilyen felvételt lejátszhat. Az új találmányt már 52 országban szabadalmaztatták, mielőtt az ipari gyártást megkezdték volna.

A probléma, amelyet most bizonyos mértékig a szerencse segítségével megoldottak, évek óta elmélyült kutatás tárgya, különösen az európai laboratóriumokban. A »video-fotografikus előhívó« tulajdonképpen nem más, mint egy közönséges lemez, s a pick-up-öt egy vékony fénysugár és egy rendkívül érzékeny fényelektromos cella helyettesíti.

Levél és „Schocki“

Úgye, mindenki tud róla

származik jár —, hogy egy-egy tábla külföldi csokoládét kaptak a minap Szeged gyerekei az iskolákban?

Még én is megtudtam ezt, pedig ritkán szoktam figyelni a világ apró jeleneteire. De ezt észre kellett venni.

Mindjárt munkából hazament kezdődött: házigazdám kisfia az utca tulsó feléről átkiabált hozzám:

— Meg ne mondja Miklós bácsi anyukámnak, hogy csokit kaptam! Meg akarom lepni.

Nem értettem, de ráhagyta-m:

— Légy nyugodt, öcsikém.

Azután együtt léptünk anyuka elé, s rögtön kiderült, hiábavaló a legszigorúbb titoktartás.

A házban mindenki tudott a csokoládéről.

Ezzel fogadtak; apu, anyu, a szomszédok, az egész összecsereg-lő ház, kórusban szinte:

— Ücsi, hol a csoki?

Nincs, nem tudunk róla.

— Már hogyan volna! Itt van ni, itt az anyém, itt a levél is,

amit írtak vele — szaladt be ekkor a társbérli kisfia, s diadalmasan mutatta az ő csokiját. Ezek után az én öcsim se titkolódhatott tovább.

— Hát persze hogy van — mondta. — Nagyobb, mint a tied! — s előhúzta a farzsebből az ő „Milká“-ját. Felmutatta: — Itt van ni!

Mindkét gyerek arca ra-

gyogott az örömtől. Elmosolyodtunk.

Ám, ekkor valaki emlékeztetett a két ajándécsoki különbségére.

— Ücsi, te kibontottad a csokit. Hova tetted a levelet?

— A levelet? — álmélkodott öcsi —, de hiszen én nem kaptam levelet.

— Kaptál bizony. Pityu is kapott.

Pityu mutatta az övét. Németül volt írva; néhány sor, egyebek közt ez: „Liebes Ungar-kind!... die Schocki wird Dir ganz sicher Freude bereiten, und wünsche Dir guten Appetit“.

Most már öcsi is keresni

kezdte a levelet. De nincs. Ő ilyet nem kapott.

— Hova tetted? — Elszórtad, kibontottad — mondják szemrehányóan a körülállók.

Keresi mindenki a levelet. Legfőképp öcsi, kibontja a szatnolt, már a csokit is szétőri, mert hátha benne van. De nincs, nincs levél.

— Nekem nem írtak, anyuka. Miért nem írtak? — kérdi öcsi letörten.

Ők keresik a levelet, én az ablakhoz lépek. Különös érzés száll meg, zavaros, vegyes. Mert — gondolom — van igazán valami meglehető is ebben: „Boldog húsvéti ünnepeket, te magyar gyerekek... örömet szerez biztosan a csoki... jó étvágyat hozzá“, mondom, meglehető is ez az egész csokoládéküldés Bázeltől, bizonyos Werner Simontól, a Poststrasse 16 alól Simon Pityunak, a szegedi Teleki utcába. Ismeretlen kéznyújtás országok határain át; világok távlatából, testvéri kézfogás, ismeretlen összetalálkozás és összebékülés egy csokoládéküldés emlékéit őrző időre, két apró emberé... De valami mégis zavar, igen, nyomozó érzéssel tölt el, s értem is már: ferde szándékot sejtetek itt az ártatlan gyermek kedvesség mögött, olyasmit, ami a kis Werner Simon viszonzást nem váró csokoládé ajándékával, az ő tiszta szándéka mellett is, valahogyan mintha a szegedi Simon Pityu szánakozó megalázását foglalná magában.

A kis „Ungarkind“ azonban, nem a csokinak örül jobban;

Látom a pityergő öcsit, aki nem talál levelet, és látom Pityut, aki gondosan elrakta ezt a kedves ajándékot, ezt a furcsa hangzású frást...:

— Anyukám, elküldj nekik a fényképet, jó? — hallom Pityu szavát. Eltűnt, ami zavart.

Kis Werner Simon, amott Bázeltől, a Poststrasse 16 alól! Érezze a te kis szíved ezt a leveled szerelte nagyobb örömet, az igazat, amit Simon Pityunak, s levélküldő társaidal Pityu társainak szereztek. Ők erre emlékeznek soká, eljövendő életüknek a tieddel, a tetteikkel mégiscsak összetartó útján.

Kovács Miklós

SIKERÜLT

közös hangversenyt rendezett

a Tömörkény és Radnóti Gimnázium

Az egyetem két gyakorlója át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

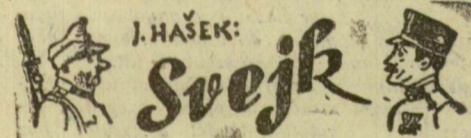
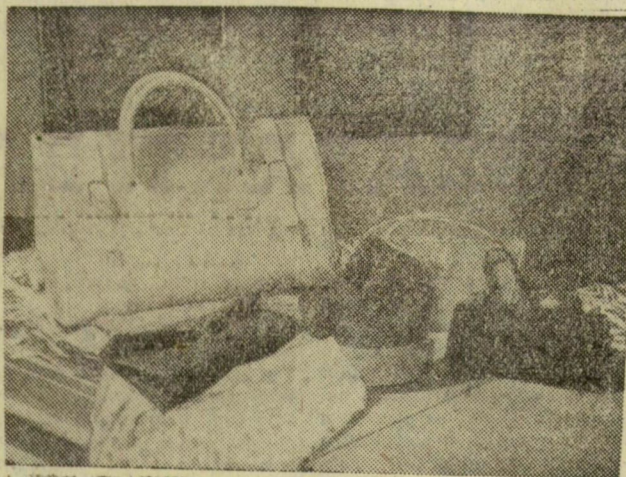
Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

Mihálka György, a fiúk és leányok énekkarának vezetője nagy munkát végzett az igényes számok betanításával. Mint karvezető, biztos kézzel kormányozza fegyelmzett, lelkesen éneklő együttesét. Kevés mozdulattal, de igen szuggesztíven adja át elképzeléseit. Kerüli az öncélú dinamikai árnyalásokat, természetes kifejezésre törekszik, s gondosan kicsié szolja a szövegeket. Ajánljuk figyelmébe a hangképző munkát — amennyire ezt a kevés-számú óra lehetővé teszi —, hogy a kórusok hangindítása és intonációja biztosabb alapon nyugodjék. Ugyancsak Mihálka György érdeme a két gimnázium és a zenegimnázium közös zenekarának bemutatkozása. Ebből a szeren-pontból igen öröndetes a gimnáziumok óratervébe beállított énektanítás, amelynek eredményeként a Radnóti Gimnázium férfikarának szép madrigál előadását említjük meg. Ami a fiúknál a hangváltó időszakában érhető, a tiszta intonáció még némi kívánnivalót hagy énekükben, de a leánygimnáziummal karöltve bemutatott vegyeskari számokban szinte önmagukat szárnyalták túl, s bebizonyították, hogy a hallás vonalán semmi muzikális hiány sincs. A Tömörkény leánygimnázium létszámában is figyelemre méltó női kara már „multtal“ rendelkezik. Ezúttal különösen Kodály-számaikkal nyújtottak színvonalas teljesítményt. A Békedal csengő szólamainak harmonikus együttese szívvel-lélekkel harsogta az ifjúság békeakarát. Technikai szempontból kiforrott előadásban hallhattuk a jóízű Egyedem-begyedem kódályi feldolgozását. A szlovák Schuchony pompásan hangzó kórusművére is felfigyeltünk. Dícséret illeti Surányi Terézt, aki Kaposzov nálunk is népszerű Csengettyű című dalában árult el komoly zenei képességet.

DIVATHIRADO

A csehszlovák divat szép újdonságai közé tartozik a képünkön látható izléses egyszerű szabású, angolos szürke, tweed-köpeny. A modell bevarrt újjakkal, stepeléssel díszítve készült.

A modern nő öltözkészékének fontos kellékei az izléses kiegészítők, amelyek kiegészítik az öltözetet. Képeinken ezekből látható néhány.

(69)
„Mit csináljak vele?“ — rágódott magában a főhadnagy — „szentséges isten, micsoda hülye pófája van“.

Svejk jószágos, ártatlan szeméből pedig végtelen kedvesség és gyöngédség sugárzott, s ezzel egyidejűleg a legbühétebb lelki egyensúly kifejezése, hogy minden rendben van, és nem történt semmi, és ha történt valami, hát az is rendben van, hogy valami egyáltalában történik.

Lukás főhadnagy felugrott, de nem ütötte meg Svejkot, ahogy kigondolta. Őköllel hadonászott az orra alatt, ezt üvöltötte:

— Maga ellopta azt a kutyát, Svejk!

— Oberlajtnant úrnak alázatosan jelentem, hogy ilyen esetről én az utóbbi időben egyáltalán nem tudok, és legyen szabad figyelmeztetsem az oberlajtnant urat, hogy délután el tetszett menni sétálni Maaszal, úgyhogy nem is lephattam el. Nekem mindjárt feltűnt, mikor kutyá nélkül tetszett hazajönni, hogy valaminek történni kellett. Ez aztán a szituáció. A Spaléná utcában van egy Kunes nevű böröndös, és az nem tudott lemenni a kutyájával sétálni, hogy el ne vesszisse. Rendszerint otthagya valami kocsmában, vagy kölcsönadta és elfelejtette visszakérni...:

— Svejk, maga barom, himmellaudon, (Osztrák katonai káromkodás. Laudon tábornok nevével.) fogja be a száját! Micsoda maga, egy raffinált gazember vagy tevé, egy tehetetlen dodo? (Kihalt madárfajta.) Maga mindenre tud példát, de envelem ne tréfáljon, hallja? Honnét hozta azt a dögöt? Hogy jutott hozzá? Tudja, hogy az ezredes úr volt, és véletlenül találkozott vele, és elvitte? Tudja, hogy ilyen botrányt még nem látott a világ? Mondja meg az igazat, lopta vagy nem lopta?

— Oberlajtnant úrnak alázatosan jelentem, hogy nem loptam.

— Tudta, hogy lopott kutyát?

— Oberlajtnant úrnak alázatosan jelentem, hogy tudtam, hogy lopott kutyát!

— Svejk, a szűzmáriáját, himmelhorgott, én agyonlövöm magát, maga marha, maga barom, maga ökör, maga piszok. Ilyen hülye maga?

— Ilyen, oberlajtnant úr jelentem alázatosan,

— Mért jött nekem ide azzal a lopott kutyával, mért varrta a nyakamba azt a bestiát? — Hogy örömet szerezsek az oberlajtnant úrnak.

És Svejk jámboran, lágyan belenezett a főhadnagy arcába, s a főhadnagy leült és felnyögött: